

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 2. Vtrum sine Baptismo possit aliquis salutari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](#)

QVÆSTIO LXVIII.

De Suscipientibus Baptismum.

In Duodecim Articulos divisa.

ARTICVLVS I.

Vtrum omnes teneantur ad susceptionem Baptismi?

Respondet Affirmatiuè. Omnes diuino precepto teneri ad baptismi susceptionē. Admittunt hæretici. Probatur: Matt. 28. Dominus iubet omnes baptizari: ergo omnes obligati ad baptismum. Patet Consequentia. Quia illis verbis datur apostolis potestas & iurisdictio adducendi omnes gentes ad baptismū. Atqui hec iurisdictio inutilis tuisset, nisi habuisset annexum præceptum, quo gentes tenentur obediere, & baptismum suscipere: Genesis 17. vers. 14. Masculus eius propt̄ eum circumcisus non fuerit, delebitur anima illa de populo suo. Ex quo loco omnes colligunt Iudeos habuisse diuinum mandatum, vt circumcidenterentur. Atqui simili prorsus modo dictum est Ioan. 3. Nisi quis renatus fuerit &c. omitto alia loca. Ratio est, Quia omnes arctissimo præcepto tenentur recipere legem Christi, cuius professio, initatio, & velut ianua, est baptismus. Præterea omnes tenentur eniti, vt mortem æternam evadant, & salutem consequantur. Atqui baptismus ad hoc est necessarius; nam per hunc incorporamus Christo, à quo omnis salus.

ARTICVLVS II.

Vtrum sine Baptismo possit aliquis saluari?

Respondeo & Dico Primo, Sine Baptismo in re vel in yoto suscepto, non potest quisquam salutem assequi. Est fide tenendum. Probatur, Concil. Trident. less. 6. can. 4. Si quis, inquit, dixerit sacramenta noue legi non esse ad salutem necessaria, sed superflua. & sine eis, aut eorum yoto hominem iustificari, anathema sit. Et scilicet &c. 4. agens de translatione à statu peccati ad statum gratiae, addit, Quia quidem translatio post Euangelium promulgatū sine lauacro regenerationis aut eius yoto fieri nequit. Idem definitū ab Innocentio III. Cap. Apostolicani, de Presbytero non baptizato. Et Cap. Debitum, de Baptismo & eius effectu. Hinc sequitur, baptismum hoc modo esse omnino necessarium necessitate medijs. Per yotum baptismi, intelligimus desiderium efficax, quo quis proponit illum suscipere conuenienti tempore.

Dico Secundo, Adultus tamē, sine baptismō re ipsā suscepto, iustificari & saluari potest per verā contritionem, vel amorem Dei super omnia, includenter yotum baptismi. Colligitur aperte ex Conc. Trid. suprà, ita vt de eo nō possit dubitari. Probatur Primo, Ex Scripturis. Actorum 10. Cornelius iustus traditur ante Baptismū. Et Pe-

trus ibi complures baptizat, qui iam Spiritum S. acceperant. Ex quo loco manifestum est, ante realē susceptionem Sacramenti, etiam extra casum necessitatis, posse hominem iustificari. Ezech. 18. v. 21. Si impius erigerit penitentiam, omnium iniquitatum eius non recordabor amplius. Similia multa haberet cap. 3.

Probatur Secundò, Ex Patribus. Ambrosius Oratione funebri in obitu Valentini Iunioris, Audio, inquit, vos dolere, quod non acceperitis sacramentum baptismatis: atqui hoc etiam in votis habuit: non ergo habuit gratiam quam desiderauit, non habuit, quam poposcit & inquit quia poposcit, accepit. D. August. lib. 4. de Baptismo cap. 22. ex professo docet fidem & conuersionem cordis sufficere, quando temporis angustia baptismum excludit. Idem etiam ex professo docet epist. 77. ad Hugonem. Ratio est, Quia vera contrito est ultima dispositio ad iustificationem, connaturalis iustificationi in eo, qui peccati mortiferi sibi est conscius: & amor Dei super omnia est ultima dispositio in eo, qui peccati mortiferi non est conscius: Nam est perfecta voluntatis ad Deum conuersio: ergo in quocumque ea fuerit, hoc ipso momento infallibiliter sequitur iustificatio. Patet Consequentia, Quia lex connaturalis gratia non est minus firma quam lex naturae: atqui in rebus naturalibus posita ultima dispositio statim sequitur forma: ergo &c.

Dices: Ergo non requiritur yotum baptismi. Respondeo: Negando Consequentiam: Quia ex quo Dominus baptismum præcepit tanquam medium necessarium, necesse est vt aliquo modo percipiatur, vel re ipsa; vel si id fieri nequeat, saltem yoto; alioquin non est vera & sincera cōuersio: verū hoc yotum vel virtute in ipsa contritione & amore continetur, vel inde manat. Vnde etiam patet non semper requiri yotum exp̄ressum: Vel implicitum interdum posse sufficere implicitum yotum: ut si Catechumenus, iam Christi fidem edocitus, cum vera animi conuersione moriatur antequam instrui posset de baptismō, sine dubio saluus erit, & tamen nullum habuit desiderium baptismi explicitum, quem ignorauit, sed solum implicitum, quatenus generatim desiderauit adhibere omnia salutis remedia à Christo prescripta, vel eius māderū futurare. Sic cap. 10. Actorum Familia Cornelij videtur iustificata ante exp̄ressum yotum baptismi: nam Petrus adhuc nihil dixerat de baptismō, quando Spiritus sanctus cecidit super eos. Denique, Si quis iam instructus, statim esset moriturus, nec yllam opportunitatem baptismi esset habitus, is non tenetur habere yotum explicitum baptismi; quia non posset habere desiderium absolutum, sed solum conditionatum & inefficax; ad quod nemo obligatur: quia quando constat rem esse impossibilem, est inutile ad suum finem. Sed plura de hoc in Tractatu de Penitentia.

ARTI-

Baptismus
in re, vel
in yoto est
necessarius
necessitate
medijs.

Adultus
potest saluari
per
contritionem,
vel
amorem Dei
includente
yotum
baptismi.